Написав Степан Коцан
Вівторок, 10 березня 2015, 04:41

Білі одежі

Коли неспокій не дає заснути
І судить совість за слова й діла,
Немає сил простити і забути -
Пора для покаяння надійшла!

Признайся щиро – не чиясь вина це,
Ти
одяг білий
чистим не зберіг!
Життя твоє негідне,
підле,
нице !
Ти Святість Божу зберегти не зміг!

І, щоб брудний твій відбілити одяг
Спаситель знову проливає Кров!..
Щоб совість ожила твоя
і закричала –
годі!
Це підло й низько –
знов так жити!
Знов?!

Ти знов Ісуса змушуєш страждати
І знову з ран стікає Свята Кров!..
Коли нарешті зможеш цінувати:
Одежі вибілені
і Його Любов?!

Коли неспокій не дає заснути
І Бог показує, що гріх тебе веде -
Покайся!
І пильнуй,
щоб не забути!
Ніщо нечисте в Небо не ввійде!